

ตำนานพระนางเลือดขาว

พระนางเลือดขาวเป็นมเหสีของผู้ครองนครใดไม่ปรากฏนามแน่ชัด เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในพระพุทธศาสนา

ต่อมาถูกเสนาบดีในนครลั่นแกล้งกราบพูลใส่ร้ายต่อเจ้าผู้ครองนครว่าพระนางมีชู้กับมหาดเล็ก

เจ้าผู้ครองนครหลงเชื่อจึงสั่งให้เพชฌฆาตนำมหาดเล็กนั้นและนางสนมไปประหารชีวิต พระนางได้พยายามขอร้องและแสดงความบริสุทธิ์

ถึงกระนั้นเจ้าผู้ครองนครก็ไม่ยอมเชื่อจะประการชีวิตนางให้ได้ เมื่อหมดหนทางจึงได้ขอผ่อนผันว่าให้พระนางได้ไปนมัสการพระบรมธาตุที่ลังกา

จึงจะกลับมาให้ประหารชีวิต ประกอบกับเวลานั้นคนที่เดินเรือมาจากหมู่เกาะสุมาตรา ลังกา เล่าให้คนในนครฟังเสมอ ๆ ว่าที่ลังกาพระพุทธศาสนาเจริญมาก

และในปีหน้าจะมีงานทางพระพุทธศาสนาครั้งยิ่งใหญ่ด้วย เจ้าผู้ครองนครจึงตกลงเพราะคงมีเหตุผลที่ว่าคนในนครนั้นไม่ชำนาญการเดินทางเรือ

และหนทางไกลมากคงจะสิ้นพระชนม์เสียระหว่างทางมากกว่า

ย

พระนางเลือดขาวและคณะที่ยังสวามีภักดีพระนางอยู่ก็ออกเดินทาง ตลอดเวลาของการเดินทาง พระนางเฝ้าแต่อ่อนนอนและยึดเอาพระศรีรัตนตรัยให้คุ้มครองป้องกัน

พระนางทรงบอกแก่ผู้ร่วมเดินทางว่า ถ้าเราไม่สิ้นวาสนาเสียก่อนต้องไปนมัสการพระบรมธาตุให้ได้

และถ้าเราเดินทางกลับมาโดยสวัสดิภาพก็จะสร้างวัดไว้เป็นที่ระลึกจึงจะไปรับอาญาที่ถูกกล่าวหา

อาจจะเป็นด้วยบุญญาธิการที่เคยมีมาก่อนหรือผลานิสงส์แห่งการยึดมั่นในพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เป็นได้

พระนางและคณะจึงไปถึงลังกาเข้านมัสการพระบรมธาตุด้วยความปิติและได้นำโบราณวัตถุหลายอย่างกลับมา (บางคนเล่าว่านำพระบรมสารีริกธาตุมาด้วย)

ตอนที่เดินทางกลับพระนางได้นำเรือเข้าที่ปากที่เกาะกลาง เพราะเข้าใจว่าคงจะเป็นเกาะที่ใหญ่โต แต่เมื่อขึ้นเกาะเข้าจริง ๆ ก็ต้องผิดหวัง

จึงได้สร้างวัดไว้เป็นที่ระลึกพร้อมกับได้ปลูกต้นประดู่และต้นตะเคียนไว้เป็นเครื่องหมาย เขาใจกันว่าพระนางคงเอาของมีค่าทางพระพุทธศาสนาฝังไว้ในเจดีย์บ้าง

แต่ตอนนั้นก็คงจะไม่ได้สร้างอะไรมากนัก เพราะภูมิประเทศเดิมเป็นป่าใหญ่

เมื่อสร้างวัดเสร็จแล้วก็ออกเดินทางต่อไป จนมาถึงนครแม้จะรู้ว่ากำลังไปรับความตายแต่พระนางก็มีความสุข

ปลื้มปิติเป็นอย่างยิ่งที่ได้สร้างบุญกุศลอันยิ่งใหญ่เอาไว้ แต่เมื่อมาถึงซานเมืองพระนางก็ต้องพบกับความเสียพระทัยเป็นอย่างยิ่ง

เพราะในขณะที่พระนางไม่อยู่ได้เกิดการแย่งชิงราชสมบัติ พระสวามีได้ถูกประหารชีวิต พระนางจึงไม่ได้เข้าไปในนคร ด้วยเหตุนี้พระนางจึงพ้นโทษจากพระสวามี

พระนางได้กล่าวกับผู้ที่ติดตามว่า ในชีวิตจะต้องสร้างวัดวาอารามให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทุกคนที่ติดตามต่างก็สาธุกับพระนางด้วย

ดังนั้นจึงนำสิ่งของที่นำมาจากลังกาจะนำไปสร้างวัด แต่เมื่อผู้ครองนครได้ทราบเรื่องนี้เข้าจึงให้ทหารมาจับเพื่อนำไปประหารชีวิต

พร้อมทั้งแย่งชิงของมีค่าทางพุทธศาสนาไปไว้ในนคร จะด้วยผลบุญที่พระนางได้สร้างไว้ก็เป็นได้ เมื่อเพชฌฆาตลงดาบตัดพระเศียรออกนั้นโลหิตพุ่งออกมามีสีขาว

ประชาชนที่ทราบเรื่องจึงขนานนามว่า โ พระนางเลือดขาวโ และวัดต่าง ๆ ที่พระนางได้สร้างจึงมีชื่อของพระนางเป็นส่วนมาก ในจังหวัดภูเก็ต

คือวัดพระนางสร้าง ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต.